

Unitatea poporului și dreptul la identitate conform prevederilor constituționale din Republica Moldova

VASILE-SORIN CURPĂN

CONSTANTIN-FLORENTIN GRĂDINARU

COSMIN-ȘTEFAN BURLEANU

Art. 10. – „Unitatea poporului și dreptul la identitate”.

„(1). Statul are ca fundament unitatea poporului Republicii Moldova. Republica Moldova este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi.

(2). Statul recunoaște și garantează dreptul tuturor cetățenilor, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase”.

Se proclamă drept fundament al statului **unitatea poporului**, lucru firesc de altfel deoarece populația reprezintă unul dintre elementele componente fundamentale ale statului, în general.

Dar, reiterăm un aspect aparent lipsit de importanță însă cu conotații de interpretări multiple, unele chiar paradoxale.

„... unitatea poporului Republicii Moldova...”, este un fragment din textul constituțional care frapează. După cum am constatat doar în preambulul Constituției se menționează „**poporul moldovenesc**” în contextul „... stabilității poporului moldovenesc...”.

Ulterior Constituantul nu mai utilizează nici măcar sintagma neștiințifică și antiistorică de „**popor moldovenesc**” ci, frecvent, se referă la „**poporul Republicii Moldova**”. Aceasta constituie, în opinia noastră, un aspect și mai negativ decât utilizarea sintagmei de **popor așa-zis moldovenesc**. Dar poporul din acest stat nu are o denumire ? Este indicat acest popor prin utilizarea denumirii statului !!! „**Poporul Republicii Moldova**” nu determină sub aspect logic și organic nici un atribut al acestei populații. Este ca și cum am spune în loc de „**poporul român**”, **poporul României**.

Ca atare, sintagma de „**popor al Republicii Moldova**” este folosită – apreciem noi – pentru a înlătura chiar și noțiunea de „**popor moldovenesc**”, pentru că ultima noțiune semnifică totuși structura etnică, lingvistică, culturală, religioasă, spirituală a populației de pe acel teritoriu, factura psihologică a acestei populații, apartenența ei la o „gintă originară” și de ce nu la un stat comun tuturor oamenilor aparținând aceluiași popor în timp ce utilizarea primei sintagme atrage un caracter impersonal, anistoric, înlăturând toate particularitățile aceluia popor.

Dar poate că pentru autoritățile statului Republica Moldova, **o Moldo – Românie în toată puterea cuvântului**, „**poporul moldovenesc**” nefiind încă națiune, nu-și merită nici măcar această titulară falsă.

Statul Republicii Moldova, o republică românească, prin excelență, **are ca fundament unitatea poporului român din Moldova istorică răsăriteană, impropriu denumită Basarabia**.

Deși au copiat practic textul din Constituția României (art. 4), autoritățile „moldovenești” au „uitat” să transcrie denumirea poporului român. Dar nu au menționat nici măcar denumirea „**popor moldovenesc**” ci pur și simplu au utilizat sintagma de „**popor al Republicii Moldova**” tocmai datorită faptului că orice amintește de patria – mamă, de poporul român, de limba română stârnește groază și spaimă în conștiința guvernanților „moldoveni”. Este trist deoarece, la momentul de față, cel puțin formal, Basarabia nu mai este guvernantă, în mod direct și nemijlocit, de Imperiul Țarist sau de conducerea centrală a U.R.S.S. Și totuși, străinii aduși șefi pe pământ românesc împreună cu unii români compromiși, delăsători, necunoscători ai adevărului istoric sau trădători de neam și de țară continuă să denatureze adevărul despre unitatea poporului român de la Tisa și până la Nistru, și dincolo de el, să falsifice istoria națională a românilor și să perpetueze denumiri improprii, artificiale, pentru limba noastră cea română !!!!

Republica Moldova constituie patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi. Este firesc acest aspect avându-se în vedere că există și pare a se permanentiza existența celor două state românești pe continentul european. Este o rușine pentru Europa faptul că, în pofida drepturilor imprescriptibile ale României asupra teritoriului dintre Prut și Nistru și asupra nordului Bucovinei, aceste pământuri străvechi, autentic românești, nu au fost încă încadrate între frontierele Statului Român ! Și românii de la ambele maluri ale Prutului trebuie – sau cel puțin ar trebui – să simtă povara neputinței unificării tuturor pământurilor strămoșești !

Este garantat prin textul alin. (2) dreptul subiectiv al cetățenilor aparținând minorităților naționale la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.

Frumos text dar trebuie să ne amintim că între „**ceea ce trebuie să fie**” și „**ceea ce este**” există o discrepanță frapantă și considerabilă !!!

Rușii, ucrainenii, găgăuzii au recunoscute și garantate drepturile prevăzute de Constituție, mai puțin însă românii.

Iată argumentele:

I) Moldovenii, români adevărați nu-și pot exprima reala lor identitate etnică. Deși sunt parte componentă a națiunii române aceștia nu au dreptul de a utiliza noțiunile de: „român”, „limbă română”, „popor român”, „națiune română”, „stat român”, „istorie a românilor” etc.

Românii noștri din Basarabia continuă a fi tratați cu discriminare, inoculându-li-se permanent ideea că sunt „**moldoveni**” și că au trăit de veacuri sub oblăduirea „**maicei Rusii**” !!!

II) Românii din Basarabia care îndrăznesc să-și afirme identitatea lor națională – DE ROMÂNI – sunt considerate minoritate !!! în propria țară. Sunt discriminați și continui șicanați de autoritățile „moldovenești” !!! Iată spre exemplu: cât au avut și au de suferit românii care au avut constituit Mitropolia Basarabiei sub egida Patriarhiei Române. Ei au fost scoși în afara legii – până când statul „moldovenesc” a fost condamnat de forurile europene – doar pentru faptul că s-au separat de Mitropolia Moldovei aflată sub directul control al Patriarhiei ruse !!!

Cât de greu a recunoscut guvernul de la Chișinău Mitropolia Basarabiei și câte șicane suportă și acum preoții și enoriașii români pentru că au îndrăznit să înfăptuiască deja unirea spirituală a tuturor românilor !!!

Iată cum se aplică concret alin. (2) al art. 4 din Constituție când este vorba de poporul român din Basarabia !!

Considerați minoritari în propria țară, discriminați, umiliți, deseori violențați fizic, românii – din partea răsăriteană a Țării Moldovei – care constituie fundamentul acestui stat ca număr, și ca drepturi istorice, suportă cu stoicism greutăți identice cu cele impuse de ocupația străină fățișă. Unica lor speranță a fost, este și va rămâne unirea cu patria – mamă, cu România.

Constituția Republicii Moldova deși se inspiră copios din Legea fundamentală a patriei – mamă „contribuie” la asuprirea națională a românilor basarabeni !!!